

forbunden med Vanskeligheder, som gjorde, at man saae bort derfra paa den Tid, og ogsaa tilbøds den, at den svenske og norske Eftertrykslovgivning dengang stod paa et foreldet Standpunkt overfor den danske. Men efter at Lovene af 8de Juli 1876 for Norge om Beskyttelse af Skrifteindommet og af 10de August 1877 om egen Ret til Skrift vare udfomne, hvilke Love i det Væsentlige i det Mindste i Grundsætninger faldt sammen med den danske Lovgivning, opstod Tanken igjen i Danmark om at optage dette Emne paany og det saa meget mere, som de nævnte Love indeholde Bemyndigelse til at ordne Gjenfidsighedsforholdet administrativt. Før Forhandlingen optoges, ønskede man imidlertid at indhente Betænkning fra særlig kompetent Side angaaende Betimeligheden og Nødskeligheden af, at denne Sag gjenoptoges, og man henvendte sig derfor til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet med Annødning om, at det vilde tilveiebringe saadanne Udtalelser fra kompetent Side. Sagen havde imidlertid ogsaa i Sverrig allerede dengang vakt Interesse og der kom hertil en Forespørgsel, om man paataente at foretage Forandringer i vor Eftertrykslovgivning for at bringe den i nærmere Overensstemmelse med den svenske og norske Lovgivning, hvorhos man forbeholdt sig, hvis det ikke var Tilfældet, at faae taget det Spørgsmaal under Overveelse, hvorvidt der var Anledning til paa Grundlag af den bestaaende danske Lovgivning at tilveiebringe, hvad man kunde opnaa af Gjenfidsighed i Rettsbeskyttelsen. Spørgsmaalet har altsaa saaledes vist sig at have Interesse ogsaa for den svensk-norske Regering. Fra Kultusministeriet fik man Svar paa sin Forespørgsel i September 1878, og dette Svar blev afgivet overensstemmende med en Betænkning fra Konfistorium ved Kjøbenhavns Universitet, ledsaget af Betænkninger fra Chefen for det egl. Theater og Kapel, Bibliothekaren ved det egl. Bibliothek samt en Betænkning fra Professor Ussing, der gav den interessante Oplysning, at der i de to Aar 1876 og 1877 var blevet oversat fra Dansk til Svensk 543 Afskrifter og fra Svensk til Dansk kun 248, og at medens Oversættelserne fra Svensk til Dansk væsentlig vare paa Skjønlitteraturens Omraade, var en Del af de Bøger, som bleve oversatte fra Dansk til Svensk, af rent videnskabeligt Indhold, altsaa saadanne Arbejder, hvor det havde mere end blot økonomisk Interesse, at Oversættelserne vare fuldt korrekte. Det ses deraf, at det har væsentlig større Interesse for Danmark at faae tilveiebragt en gjensidig Beskyttelse for Oversættelser, end det har for Sverrig. Konfistoriums Betænkning gik isvrigt ud paa, at ligesom det var begrundet i almindelige Retfærdigheds- og Billighedshensyn, at et saadant Gjenfidsighedsforhold tilveiebragtes, var det ønskeligt, at for Danmarks Vedkommende den hele Lovgivning paa dette Omraade blev undergivet en Revision og Kodifikation. Imidlertid

maatte det erkjendes, at, da et saadant Arbejde er saa vanskeligt og vidtløftigt, at det maatte antages at ville hengaa længere Tid, inden det kunde fuldbyrdes, vilde der være Anledning til midlertidig at træffe Foranstaltninger paa Grundlag af Lovgivningen, som nu er den gjældende her. Ministeriet har truffet Foranstaltning til, at vor Lovgivning kan blive undergivet en saadan Revision og Bearbejdelse, som er tilfattet og tilraadet af Konfistorium, og det har i den Henseende sikret sig saadan Medvirkning fra særdeles kompetent Side, som lover et godt Resultat af Bestræbelserne. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der nu for Diebliffet bør gøres, verferer der Forhandlinger mellem den danske og de svensk-norske Regeringer, som love et heldigt Resultat, da begge Regeringer ere lige gjenemtrængte af Overveisningen om det Nyttige og Hensigtsmæssige i en Ordning; men da Ordningen maa bygges paa Gjenfidsighed, og vi ikke ville kunne opnaa Mere for vore Forfattere, end vi kunne byde de svenske Forfattere, er det nødvendigt, for her at tilveiebringe den samme Sikkerhed for Beskyttelse mod Oversættelse af danske Skrifter, som eksisterer for Svensk i Sverrig, at vor Lovgivning forandres. Det er dertil, dette lille Lovforslag sigter, som i det andet Thing er fremkommet ved privat Initiativ, og som gaar ud paa, at der herefter skal gives samme Beskyttelse mod Oversættelser som mod Eftertryk. Loven af 23de Februar 1866 indeholder nemlig den Bestemmelse, at den Forfatter, som vil sikke sig mod Oversættelse, skal erklære sig strax paa Titellbladet for, at han inden en vis bestemt Tid selv vil lade Bogen oversætte i det andet Sprog, og at denne Oversættelse skal være fuldendt inden en vis Tid. Det er en Betingelse, som ofte vil gøre Beskyttelsen mindre virksom, idet det ofte kan være den paagjældende Forfatter ubeleiligt at tilveiebringe en saadan Oversættelse. Det er, for at sjerne disse besværende Betingelser, der indeholdes i Loven af 1866, at dette Lovforslag er fremkommet, hvilket vil gøre en foreløbig Overenskomst med Sverrig virksomere for danske Forfattere med Hensyn til Beskyttelse mod Oversættelse, end den under de nuværende Forhold kunde blive. Jeg har derfor troet, at dette lille Lovforslag vilde være velkommet for danske Forfattere, og jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Thingets velvillige Modtagelse.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.